

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

- на на Западе / под ред. П.С. Гуревича. – М., 1998. – С. 27–45.
2. Даніл'ян В.О. Деякі проблеми та особливості розвитку інформаційного суспільства в Україні / В.О. Даніл'ян // Гуманітарний часопис : збірник наукових праць. – Х. : ХАІ, 2005. – № 3. – С. 74–78
3. Тоффлер Э. Метаморфозы власти / Э. Тоффлер ; пер. с англ. – М. : АСТ, 2002. – 669 с.
4. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования / Д. Белл ; пер. с англ. – М. : Academia, 1999. – 956 с.
5. Кастельс М. Информационная эпоха: общество и культура / М. Кастельс ; пер. с англ. под ред. О.И. Шкарата. – М. : ГУ ВШЭ, 2000. – 608 с.
6. Дракер П. Посткапиталистическое общество / П. Дракер // Новая постиндустриальная волна на Западе: Антология. – М. : Academia, 1990. – С. 70–98.
7. Masuda Y. The Information Society as Postindustrial Society. – Washington: World Future Soc., 1983. – P. 45.
8. Schiller Herbert I. et al. (1992). The Ideology of International Communications. – New York : Institute of Media Analysis, 1992. – 170 p.
9. Хабермас Ю. Демократия. Разум. Нравственность / Ю.Хабермас ; пер. с нем. – М.:А.О.«КАМ!», 1995.– 245 с.
10. Гидденс Э. Ускользающий мир: как глобализация меняет нашу жизнь / Э. Гидденс. – М. : Весь мир, 2004. – 116 с.
11. Уэбстер Ф. Теории информационного общества / Ф. Уэбстер ; пер. с англ. М.В. Арапова, Н. В. Малыхиной ; под ред. Е.Л. Вартановой. – М. : Аспект Пресс, 2004. – 400 с.
12. Вершинин М. С. Политическая коммуникация в информационном обществе / М. С. Вершинин. – СПб. : Изд–во Михайлова В.А., 2001. – 253 с.
13. Скалацький В. М. Інформаційне суспільство: сучасні теорії та моделі (соціально-філософський аналіз) [Електронний ресурс] : автореф. дис. ... канд. філос. наук : спец. 09.00.03 / Скалацький Вячеслав Миколайович ; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – К., 2006. – 17 с. – Режим доступу : <http://disser.com.ua/content/266318.html>.
14. Реальний сектор економіки України в умовах становлення інформаційного суспільства: монографія / С.М. Шкарлет, М.П. Бутко, О.І. Волот. – Чернігів: ЧНТУ, 2017. – 288 с

УДК 378.016:002.1]:004

П.В. ДРОК,

к. і. н., ст. викладач кафедри документознавства Фінансово-гуманітарного факультету
ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди»

Використання технічних засобів у навчанні студентів документознавців

Предметом дослідження є теоретичний аспект використання технічних засобів у навчанні студентів документознавців.

Метою дослідження є пошук методів вдосконалення вітчизняних технічних засобів у навчанні студентів документознавців.

Методи дослідження. У роботі застосовано сукупність наукових методів і підходів, у тому числі системний, структурний, порівняльний, факторний, що дозволило реалізувати концептуальну єдність дослідження.

Результати роботи. Визначено особливості реалізації вітчизняної інформаційної діяльності та методів вдосконалення вітчизняних технічних засобів у навчанні студентів документознавців.

Галузь застосування результатів роботи. Сфера документознавства.

Висновки. Розвиток технічних засобів у навчанні студентів документознавців – це постійні нововведення в діяльність навчально-виховних закладів та сферу документознавства, в навчально-виховний процес – є тією нагальною потребою, без задоволення якої вона втратить взаємозв'язок з життям, загубить свій творчий потенціал, перетвориться в рутинну справу, не по-трібну ні суспільству, ні особистості. Життя вимагає інтенсифікації пошуку, експериментування, введення новітніх технологій, застосування нових засобів навчання. Разом з тим, реалізація цих вимог не може здійснюватись хаотично, безсистемно, непродумано й без урахування того педагогічного досвіду, який в минулому приводив до відомих, а в багатьох випадках і до видатних педагогічних успіхів. У ряді підходів цей досвід не втратив свого значення ще й сьогодні. Зрозуміло,

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВІДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

що інновації мають розгорнатись з урахуванням минулого досвіду, а не ігноруючи його. В основі інноваційного розвитку освіти мають знаходитись педагогічна, ширше – соціогуманітарні науки (філософія, політологія, соціологія тощо), які як і в інших галузях суспільного виробництва, проектидають дорогу практиці. Зважаючи на це ми й обрали проблему інноваційного розвитку у якості об'єкта самостійного теоретичного аналізу

Ключові слова: технічні засоби у навчанні студентів документознавців інновації, інформаційно-технологічні засоби, освітня діяльність, інформаційна діяльність, сфера документознавства.

П.В. ДРОК,

к.и.н., ст. преподаватель кафедры документоведения Финансово-гуманитарного факультета
ГВНЗ «Переяслав-Хмельницкий ГПУ имени Григория Сковороды»

Использование технических средств в обучении студентов документоведов

Предметом исследования является теоретический аспект использования технических средств в обучении студентов документоведов.

Целью исследования является поиск методов совершенствования отечественных технических средств в обучении студентов документоведов.

Методы исследования. В работе применена совокупность научных методов и подходов, в том числе системный, структурный, сравнительный, факторный, что позволило реализовать концептуальное единство исследования.

Результаты работы. Определены особенности реализации отечественной информационной деятельности и методов совершенствования отечественных технических средств в обучении студентов документоведов.

Область применения результатов работы. Сфера документоведения.

Выводы. Развитие технических средств в обучении студентов документоведов – это постоянные нововведения в деятельность учебно-воспитательных учреждений и сферу документоведения, в учебно-воспитательный процесс – является тем насущной необходимостью, без удовлетворения которой она теряет взаимосвязь с жизнью, теряет свой творческий потенциал, превратится в рутинное дело, не нужное ни обществу, ни личности. Жизнь требует интенсификации поиска, экспериментирования, введение новейших технологий, применение новых средств обучения. Вместе с тем, реализация этих требований не может осуществляться хаотично, бессистемно, необдуманно и без учета того педагогического опыта, который в прошлом приводил к известным, а во многих случаях и к выдающимся педагогическим успехам. В ряде подходов этот опыт не потерян своего значения и сегодня. Понятно, что инновации должны разворачиваться с учетом прошлого опыта, а не игнорируя его. В основе инновационного развития образования должны находиться педагогическая, шире – социогуманитарные науки (философия, политология, социология и т.д.), как и в других отраслях общественного производства, прокладывают дорогу практике. Несмотря на это мы и выбрали проблему инновационного развития в качестве объекта самостоятельного теоретического анализа

Ключевые слова: технические средства в обучении студентов документоведов, инновации, информационно-технологические средства, образовательной деятельности, информационной деятельности, сфера документоведения.

P. DROK,

Istorichnih of candidate of sciences
Senior vikladach CHAIR dokumentoznavstva Finansovo-gumanitarnogo faculty
DVNZ «Pereiaslav-Khmelnytskyi DPU imeni Grigoriya Skovoroda»

Use of techniques in teaching students of documentates

The subject of the study is the theoretical aspect of the use of technical means in the training of students of document sciences.

The aim of the study is to find methods for improving the domestic technical means in the training of students of document sciences.

Research methods. The paper uses a set of scientific methods and approaches, including systematic, structural, comparative, factorial, which allowed to realize the conceptual unity of research.

Results of work. The peculiarities of realization of domestic informational activity and methods of improvement of domestic technical means in the training of students of document sciences are determined.

The field of application of the results of work. Scope of Documentation.

Conclusions. The development of technical means in the training of students of document sciences is a constant innovation in the activities of educational institutions and the field of document science, in the educational process – is the urgent need, without which it will lose the connection with life, lose its creative potential, turn into routine business, neither society nor personality is needed. Life requires an intensification of search, experimentation, introduction of the latest technology, the use of new learning tools. At the same time, the implementation of these requirements can not be chaotic, unsystematic, ill-considered and without taking into account the pedagogical experience that in the past led to known, and in many cases, outstanding pedagogical successes. In a number of approaches, this experience has not lost its significance even today. It is clear that innovation should be deployed in the light of past experience, and not ignoring it. At the core of the innovation development of education should be pedagogical, more broadly – socio-humanities (philosophy, political science, sociology, etc.), which, like in other areas of social production, pave the way to practice. In view of this we have chosen the problem of innovative development as an object of independent theoretical analysis

Key words: technical means in the training of students of document sciences innovations, information and technological means, educational activity, informational activity, sphere of document science.

Постановка проблеми. Невід'ємними складовими сучасних уявлень про світ стали поняття «технічне забезпечення інформаційної діяльності», «інформація», «інформатика», «інформаційна діяльність». Без них не можлива діяльність сучасних навчальних закладів і галузі освіти в цілому. В нашому дослідженні ми будемо досліджувати важливість вдосконалення їх на сучасному ринку праці, як результату освітньої діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою обґрунтування теоретичних концепцій розвитку інформаційної діяльності займаються такі всесвітньовідомі вчені як: Н.В. Тулєнков, Кузьмін І.І., Т.І. Туркот Хедоурі Ф., Грэйсон Дж., Ю.П. Сурмін, Котлер Ф., Красильников С.А., Романов А.Н. та ін. Однак проблема розвитку використання технічних засобів у навчанні студентів документознавців в специфічних умовах ведення бізнесу в України залишається актуальною і малодосліденою.

Предметом дослідження є теоретичний аспект використання технічних засобів у навчанні студентів документознавців.

Метою дослідження є пошук методів вдосконалення вітчизняних технічних засобів у навчанні студентів документознавців.

Методи дослідження. У роботі застосовано сукупність наукових методів і підходів, у тому числі системний, структурний, порівняльний, факторний, що дозволило реалізувати концептуальну єдність дослідження.

Результати роботи. Визначено особливості реалізації вітчизняної інформайної діяльності та методів вдосконалення вітчизняних технічних засобів у навчанні студентів документознавців.

Технологія передбачає мистецтво володіння процесом використання технічних засобів у навчанні студентів документознавців, певну послідовність операцій з використанням необхідних засобів (матеріалів, інструментарію та алгоритму дій), тобто у процесуальному розумінні технологія має дати відповідь на запитання: «Як досягти результату діяльності (з використанням чого і якими засобами)?». Тлумачний словник С.І. Ожегова визначає технологію як сукупність виробничих процесів у певній галузі виробництва, а також науковий опис засобів виробництва. Поняття технології відображає спрямованість досліджень (у тому числі і педагогічних) на радикальне вдосконалення діяльності людини, підвищення її результативності, інструментальності, технічності.

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВІДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Технології в галузі навчання і виховання принципово відрізняються від промислових технологій. Основна відмінність полягає у більшій гнучкості перших, центром ваги яких, вихідним і кінцевим результатом, є людина, а основним параметром виміру виступає рівень її розвитку.

Освітні технології, як найбільш загальні утворення, характеризують загальну стратегію розвитку освіти і освітнього середовища (єдиного освітнього простору).

Основне призначення освітніх технологій – прогнозування розвитку освітніх систем, їх проектування, планування та визначення факторів, які відповідають освітнім цілям.

Ю. П. Сурмін та Н. В. Тулєнков розглядають освітні технології як особливим різновидом соціальних технологій – як складні і відкріті системи певних прийомів і методик, концептуально об'єднаних пріоритетними освітніми цілями, а також пов'язаних між собою завданнями і змістом, формами і методами організації навчально-виховного процесу, де кожен елемент ЦЕІ системи накладає відбиток на всі інші елементи. На сучасному етапі суспільного розвитку підґрунтам освітніх технологій постає гуманістична концепція освіти [4].

У структурному відношенні освітні технології (вважає Т.І. Туркот) містять декілька послідовно виконуваних блоків-операцій:

- маркетинг і прогноз суспільних та особистих потреб в отриманні професійних знань;
- діагностика об'єктів навчання і виховання;
- формування навчально-виховних цілей і завдань;
- визначення змісту і методів навчально-виховного процесу;
- перевірка ефективності отриманих результатів;
- корекція і упровадження освітніх технологій в реальну педагогічну практику [2].

Якщо освітні технології – це відбиток стратегії освіти в сфері документознавства, то педагогічні технології призначенні втілювати тактику її реалізації. Наразі нараховують понад 300 визначень поняття «педагогічна технологія». На нашу думку, найбільш повне визначення сутності педагогічної технології запропонувала С.О. Сисоєва, яка розглядає її як створену адекватно до потреб і можливостей особистості і суспільства теоретично обґрунтовану навчально-виховну систему соціалізації, особистісного і професійного розвитку і саморозвитку, яка внаслідок упорядкованих

професійних дій педагога при оптимальності ресурсів і зусиль всіх учасників освітнього процесу, гарантовано забезпечує ефективну реалізацію свідомо визначеній освітньої мети та можливість відтворення процесу на рівні, який відповідає рівню педагогічної майстерності педагога.

С.С. Вітвицька стверджує, що кожна педагогічна технологія має відповісти основним методологічним вимогам, критеріям технологічності:

- концептуальності, тобто мати підґрунтам певну концепцію, що містить філософське, психологочне, дидактичне та соціально-педагогічне обґрунтування освітніх цілей;
- системності (мати всі ознаки системи);
- логічності, цілісності та взаємозв'язку усіх елементів системи;
- керованість, тобто можливість цілепокладання, проектування процесу навчання і виховання, поетапної діагностики, варіювання методами та засобами навчання і корекції знань та вмінь;
- відтворюваності, тобто можливості застосування в інших однотипних умовах та іншими суб'єктами;
- єдності змістової та процесуальної частин, їх взаємообумовленості;
- ефективності, тобто оптимальності зусиль для отримання гарантованого запланованого результату – певного стандарту навчання [3].

Навчальна (дидактична) технологія – поняття близьке, але не тотожне поняттю «педагогічна технологія». Навчальна технологія окреслює шляхи засвоєння конкретного навчального матеріалу в межах навчальної дисципліни, теми, проблеми. Дидактична технологія потребує чіткого визначення цілей навчання, спеціального структурування навчального змісту, адекватних йому форм і методів навчання. За означенням ЮНЕСКО технологія навчання в загальному розумінні – це системний метод створення, застосування і визначення усього процесу навчання і засвоєння знань з урахуванням технічних і людських ресурсів та їх взаємодії, який ставить своїм завданням оптимізацію освіти [1].

Реалізуються дидактичні технології засобами педагогічної техніки, яку слід розглядати як комплекс знань, умінь і навичок, необхідних педагогу для чіткої й ефективної організації навчальних занять, ефективного застосування на практиці методів педагогічної взаємодії в системі «Викладач/Вчитель – Студент/Учень».

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

При вивченні педагогічної літератури звертає на себе увагу використання у деяких випадках понять «методика викладання» та «технологія навчання» як ідентичних. В основу дидактичної технології покладено ідеї проектування та відтворення навчального циклу, а також забезпечення оптимального зворотного зв'язку. В.О. Сластьонін підкреслює, що поняття технологія навчання слід розглядати як педагогічну діяльність, котра реалізує науково-обґрунтований проект дидактичного процесу й має більш високий ступінь ефективності, надійності та гарантованості результатів, ніж це має місце при традиційних методиках навчання [5].

Слід зазначити, що у вищій школі протягом століть традиційно домінувала спочатку лекційна, а потім лекційно-практична методика навчання.

Традиційна система навчання більш чи менш задовольняла суспільні потреби, однак кінець ХХ – початок ХХІ століття ознаменувалися революційними соціально-економічними, інформаційними змінами, які вимагали кардинальних змін в освітньому середовищі.

У цей період:

- освіта перетворюється в одну з ключових сфер суспільства, у якій формується його майбутнє інтелектуальне багатство, у тому числі і основні ресурси;
- освіта найактивніше діє на оновлення і розвиток усіх галузей суспільного життя, що сприяє підвищенню рівня освіти в найбільш розвинених країнах світу і активізує проблему переходу до загальної вищої освіти населення;
- відбувається швидке зростання об'ємів інформації, що потребує швидкого оновлення змісту, форм, методів і засобів навчання, подовження термінів навчання, утвердження принципу неперервності освіти впродовж усього життя, всебічної технологізації освітнього процесу.

Якщо у традиційному навчанні увага акцентувалася на запам'ятовуванні і відтворенні інформації, то у нових умовах виникла потреба розвитку творчого (продуктивного) мислення студента, формування його комунікативних умінь та практичної підготовки до активної життєдіяльності у постійно мінливому соціальному середовищі. Слід зважати на особливість сучасної системи вищої освіти в Україні, де має місце співіснування традиційних та інноваційних технологій навчання з яскравим нахилом у бік традиціоналізму, що

повною мірою не забезпечує сучасних вимог до випускників ВНЗ. Отже, постає нагальна потреба широкого упровадження інновацій у навчальний процес [8].

Педагогічна інновація – це введення нового в цілі, зміст методів і форм навчання і виховання, в організацію діяльності педагога.

Характерною рисою інноваційних педагогічних і, зокрема, дидактичних технологій є особистісно-орієнтована освіта. Інноваційні технології відрізняються від традиційних перш за все місцем і роллю основних учасників навчального процесу – викладача і студентів, їх взаємовідносинами, характером і змістом освітньої діяльності. І якщо в традиційному навчанні яскраво виражена підсистема «суб'єкт–об'єкт», у якій тільки викладач відіграє роль суб'єкта, котрий визначає зміст, методи навчання та стиль взаємовідносин, то в інноваційному навчальному процесі зникає жорсткий розподіл ролей між викладачем і студентом. Студент у цьому варіанті перетворюється у важливий освітній суб'єкт, залучаючись до активного спілкування з викладачем і використанням знань, отриманих у процесі самостійної роботи з різними джерелами інформації. Спрямованість на суб'єкт–суб'єкtnу, діалогічну взаємодію закономірно приводить до необхідності реалізувати навчально-виховний процес як через традиційні, так і через інноваційні форми у їх гармонійному поєднанні [7].

Забезпечення неперервності підготовки майбутніх фахівців з документознавства та інформаційної діяльності до професійної діяльності повинне відповідати таким викликам нового тисячоліття: антропоорієнтованому, який заснований на усвідомленні внутрішньої потреби і одночасно об'єктивній необхідності мобільного саморозвитку, умінні адекватно і динамічно контактувати з навколишніми і з самим собою. У сукупності це знаходить своє відображення в активній життєвій і професійній позиції майбутніх фахівців з документознавства та інформаційної діяльності, направленій на забезпечення інформаційно-комунікаційних потреб населення, інтенсивності і продуктивності особистісного саморозвитку; інтелектуальному, який полягає в усвідомленні необхідності постійного росту інтелектуального потенціалу, оволодіння способами та інструментами пізнання світу, розвитку самостійної пізнавальної активності, які є основою самоосвіти, професійного саморозвитку май-

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВІДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

бутніх фахівців з документознавства та інформаційної діяльності, їх готовності до професійної діяльності; інформаційному, який вимагає уміння цілеспрямовано знаходити і ефективно переробляти необхідну інформацію, що вимагає високо розвинутих когнітивних здібностей майбутніх фахівців з документознавства та інформаційної діяльності; соціальному (комунікативному), як можливості позитивного набуття досвіду громадянського становлення, який є основою для формування професійної компетентності майбутніх фахівців з документознавства та інформаційної діяльності [10].

У рамках нової освітньої парадигми інтелектуалізація полягає в тому, що професійна освіта, поєднані з пізнавальною функцією, повинна виконувати психологічну функцію, яка полягає в розвитку інтелектуального потенціалу студента з врахуванням унікальності і цінності його психологічних можливостей. Інтелектуалізація професійної освіти реалізується через форми проблемного, активного, розвиваючого навчання, в діяльнісному підході та інших суміжних з ними формах навчальної діяльності, яка має методичний базис, визначений пріоритетом стимулювання інтелектуальної діяльності майбутніх фахівців.

Висновки

Інновації в розвитку технічних засобів у навчанні студентів документознавців є постійними новинками у діяльності всіх галузей промисловості, в життєвому процесі – це нагальна потреба, без якої вона втратить зв'язок з життям, втратить свій творчий потенціал, перетвориться на рутину бізнесу, ані потреби у суспільстві чи особистості. Життя вимагає посилення пошукувів, експериментів, впровадження новітніх технологій, застосування нових засобів розвитку міста та країни в цілому. Проте реалізація цих вимог не може бути хаотичною, несистематичною, поганою, і без урахування досвіду, що в минулому призвело до відомих, а в багатьох випадках і видатних досягнень. За багатьма підходами цей досвід не втратив свого значення і сьогодні. Зрозуміло, що інновації повинні бути розгорнуті в світлі минулого досвіду, а не ігнорувати його. В основі інноваційного розвитку повинні бути всі науки (економіка, філософія, політологія, соціологія тощо), які, як і в інших галузях суспільного виробництва, прокладають шлях до практики. З цією метою ми обра-

ли проблему інформаційних систем у розробці та розробці програми e-city як об'єкт незалежного теоретичного аналізу.

Список використаних джерел

1. Баранов А. А. Информационная инфраструктура: проблемы регулирования деятельности : монография / А. А. Баранов. – Киев : Видав. дім Дмитра Бураго, 2012. – 352 с.
2. Буйницька О. П. Інформаційні технології та технічні засоби навчання. К.: Центр учебової літератури, 2012. – 240 с.
3. Войтюшенко Н. М. Інформатика та комп’ютерна техніка .К.: Академія, 2006. – 367с.
4. Гороль П. К. Методика використання технічних засобів навчання К.: Освіта України, 2007, – 256 с.
5. Дибкова ІІ. М. Інформатика і комп’ютерна техніка .К.: Академвидав, 2011, – 464 с.
6. Даніл’ян В. О. Інформаційне суспільство та перспективи його розвитку в Україні (соціально–філософський аналіз) / В. О. Даніл’ян. – Х. : Право, 2008. – 184 с.
7. Іванов В. Г. Основи інформатики та обчислювальної техніки : підручник / В. Г. Іванов, В. В. Карасюк, М. В. Гвозденко. – Х. : Право, 2012. – 312 с.
8. Інформатика: Комп’ютерна техніка. Комп’ютерні технології: Підручник для студентів вищих навчальних закладів/За ред. О.І.Пушкаря. – К.: Видавничий центр «Академія»,2002. – 704с.(Альма–матер)
9. Ловцов Д. А. Информационные системы в профессиональной деятельности : учеб.–метод. комплекс / Д. А. Ловцов, А. В. Зайцев, Е. С. Бурмистрова. – М. : РАП, 2008. – 14 с.
10. Хмельницький О. О. Інформаційна культура: підготовка кадрів до інформаційної роботи К.:КНТ, 2007. – 193 с.

References

1. Baranov A. A. Information Infrastructure: Problems of Regulation of Activity: Monograph / A. A. Baranov. – Kyiv: Published. House of Dmitry Burago, 2012. – 352 pp.
2. Buynitskaya O.P. Information technologies and technical means of training. K.: Center for Educational Literature, 2012. – 240 p.
3. Voytjushenko N.M. Computer science and computer technology .K.: Academy, 2006. – 367s.
4. Golov P.K. Methodology of the use of technical means of teaching K.: Education of Ukraine, 2007, – 256 p.
5. Dibkova ІІ. M. Computer Science and Computer Engineering: Academic Edition, 2011, – 464 pp.

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

6. Danylyan V.O. Information society and prospects of its development in Ukraine (socio-philosophical analysis) / V.O. Danylyan. – X.: Right, 2008. – 184 p.
7. Ivanov VG Fundamentals of Informatics and Computer Engineering: Textbook / V.G. Ivanov, V.V. Karasyuk, M.V. Gvozdenko. – X.: Right, 2012. – 312 p.
8. Informatics: Computer engineering. Computer Technology: Textbook for Students of Higher Educational Institutions / Ed. O.I.Pushcharya. – K.: Publishing Center «Academy», 2002. – 704s. (Alma Mater)
9. Lovtsov DA Information systems in professional activity: study method. Complex / D. A. Lovtsov, A. V. Zaitsev, E. S. Burmistrov. – M.: RAP, 2008. – 14 p.
10. Khmelnitsky O.O. Information culture: training of personnel for informational work K.: CST, 2007. – 193 p.

УДК 005.511

С.О. АРЕФ'ЄВ,
д.е.н., професор
В.А. ПОЦЕЛУЙКО,
магістр гр. МгМБАес – 16

Бізнес-процеси підприємства: сутність та класифікація

В статті розглянуто підходи до визначення бізнес-процесів підприємства, наведено визначення вітчизняних та закордонних науковців та систематизовано їх за різними підходами. Проаналізовано підходи до класифікації бізнес-процесів підприємства та наведено авторську класифікацію, яка достатньо широко розкриває можливі види бізнес-процесів на підприємстві.

Ключові слова: бізнес-процес, підприємство, сутність, класифікація, підхід, визначення.

С.А. АРЕФЬЕВ,
д.э.н., профессор
В.А. ПОЦЕЛУЙКО,
магистр гр. МгМБАес – 16

Бизнес-процессы предприятия: сущность и классификация

В статье рассмотрены подходы к определению бизнес-процессов предприятия, приведены определения отечественных и зарубежных ученых и систематизированы по разным подходам. Проанализированы подходы к классификации бизнес-процессов предприятия и приведено авторскую классификацию, которая достаточно широко раскрывает возможные виды бизнес-процессов на предприятии.

Ключевые слова: бизнес-процесс, предприятие, сущность, классификация, подход, определение.

S. AREF'EV,
doctor of sciences, professor
V. POTSEULUIKO,
graduate student

Business processes of the enterprise: essence and classification

The article deals with approaches to the definition of business processes of the enterprise, defines the definition of domestic and foreign scientists and systematized them according to different approaches. The approaches to the classification of business processes of the enterprise are analyzed and the author's is given classification, which broadly reveals the possible types of business processes at the enterprise.

Key words: business process, enterprise, essence, classification, approach, definition.

Постановка проблеми. Бізнес-процеси постійно існували в діяльності підприємства, але об'єктами аналізу їх, відповідно, управління вони стали нещодавно. Це пояснюється неоднозначністю їх трактування як економічної категорії, складністю формалізованого опису та моделювання. Управління

бізнес-процесами підприємства на сьогодні є актуальною темою. Саме тому спостерігається зростання ролі використання та впровадження сучасних методів удосконалення бізнес-процесів підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання управління бізнес-процесами на під-